

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 127.742 van 4 februari 2004

A. 142.369/VIII-3802

In zake: **LEQUI** Christian,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/22
1050 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 3 oktober 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij
Christian LEQUI het volgende vordert:

- " wegens schending van het gezag van gewijsde van arrest nr. 112.461 van
12 november 2002 de veroordeling van de verwerende partij:
- tot het intrekken van het besluit van 27 januari 2003 van de Minister
van Financiën, waarbij vanaf 31 januari 2003 's avonds een einde wordt
gemaakt aan de preventieve schorsing uit zijn ambt [...];
 - tot het uitvaardigen van een ministerieel besluit waarbij met ingang van
2 februari 2001 's avonds een einde wordt gemaakt aan de schorsing uit
zijn ambt, een maatregel waartoe was besloten bij een ministerieel
besluit van 23 oktober 1996;
- dat alles met een dwangsom van 2.500 euro per dag vertraging bij de
tenuitvoerlegging van het te wijzen arrest [...]"

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer AMELYNCK, auditeur bij de Raad
van State;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973, inzonderheid op artikel 36, hersteld bij de wet van 17 oktober 1990;

Gelet op de beschikking van 18 november 2003, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 december 2003;

Gelet op de kennisgeving van die beschikking en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. JASPAR, loco Mr. LEVERT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van Mevr. ROLAND, inspecteur bij een belastingbestuur, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer AMELYNCK, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen:

1. Verzoeker, die geboren is op 12 augustus 1958, is sedert 1979 werkzaam bij de verwerende partij. Hij is daar vast benoemd en aangesteld bij de administratie van de BTW, registratie en domeinen.

2. In het bijzonder op basis van de overweging dat verzoeker "op 2 oktober 1996 is aangehouden wegens onregelmatigheden in de uitoefening van zijn ambt", vaardigt de Minister van Financiën op 23 oktober 1996 een besluit uit waarbij hij hem in het belang van de dienst met ingang van 15 oktober 1996 schorst.

3. Bij een ministerieel besluit van 26 september 1997 wordt verzoeker bovendien "de mogelijkheid ontnomen om vanaf 10 januari 1997 en voor de hele duur van zijn schorsing, in het belang van de dienst, aanspraak te maken op bevordering en verhoging in weddeschaal". Luidens datzelfde besluit "wordt zijn wedde vanaf diezelfde datum voor de duur van de schorsing beperkt tot 80% (...)".

4. Op 7 december 1998 doet de rechtbank van eerste aanleg te Brussel uitspraak over de ten aanzien van verzoeker gegrond bevonden

tenlasteleggingen van poging tot afpersing en passieve corruptie, maar beveelt ze de gewone schorsing van de uitspraak van de veroordeling.

5. Vervolgens stelt de verwerende partij een tuchtprocedure in tegen verzoeker, na afloop waarvan hij bij een koninklijk besluit van 2 februari 2001 wordt afgezet.

6. Verzoeker stelt een beroep tot nietigverklaring in tegen dat koninklijk besluit. Hij vordert ook de schorsing ervan, in een afzonderlijke vordering, ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Op 9 april 2001, bij arrest nr. 94.650, schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het voormelde koninklijk besluit. Vervolgens, op 12 november 2002, vernietigt hij dat koninklijk besluit bij arrest nr. 112.461.

Dat arrest is ter kennis gebracht van de verwerende partij op 26 november 2002.

7. Op 27 januari 2003 vaardigt de Minister van Financiën een besluit uit waarin staat hij vanaf 31 januari 2003 's avonds een einde maakt aan verzoekers schorsing in het belang van de dienst.

Op dezelfde dag vaardigt de directeur-generaal van de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit een besluit uit waarin staat dat verzoeker "bij wijze van ordemaatregel en in het belang van de dienst met ingang van 1 februari 2003 wordt overgeplaatst naar de diensten van de gewestelijke directie van de BTW te Namen".

Die besluiten worden ter kennis gebracht van verzoeker bij een aangetekende brief van 29 januari 2003. Verzoeker meldt de ontvangst ervan op 3 februari 2003.

8. Op 12 maart 2003 maant de advocaat van verzoeker de verwerende partij aan om het besluit van 27 januari 2003 in te trekken.

9. Op 28 maart 2003 dient verzoeker bij de Raad van State een verzoekschrift in waarin hij het volgende vordert: "wegens schending van het gezag van gewijsde van arrest nr. 112.461 van 12 november 2002, de nietigverklaring van het besluit van 27 januari 2003 van de Minister van Financiën waarbij vanaf

31 januari 2003 's avonds een einde wordt gemaakt aan de schorsing uit zijn ambt [...] in het belang van de dienst".

Dat beroep, dat ingeschreven is onder het rolnummer G/A 134.867/VIII-3.535, is nog altijd hangende.

10. Op 1 april 2003 schrijft de advocaat van verzoeker, nog altijd per aangetekende brief, het volgende naar de verwerende partij:

" [...] Bij een arrest nr. 112.461 van 12 november 2002 heeft de Raad van State de afzetting van mijn cliënt vernietigd, op de grond dat de termijn van de tuchtprocedure onredelijk was.

Het gevolg van die reden tot nietigverklaring is dat de overheid de bevoegdheid verliest om een nieuwe tuchtstraf te kunnen opleggen, aangezien die noodzakelijkerwijze buiten de redelijke termijn zou vallen.

Bijgevolg zie ik mij genoodzaakt u aan te manen om mijn cliënt in zijn ambt te herstellen, zijn administratieve en geldelijke loopbaan te herstellen, een ministerieel besluit uit te vaardigen waarbij met ingang van 2 februari 2001 een einde wordt gemaakt aan de schorsing uit zijn ambt, waartoe was besloten bij een ministerieel besluit van 23 oktober 1996, en met ingang van 10 januari 1997 het ministerieel besluit van 26 september 1997 in te trekken, waarbij hem de mogelijkheid wordt ontnomen om zijn aanspraken en verdiensten te laten gelden in verband met bevordering of verhoging in weddeschaal en waarbij zijn wedde voor de duur van de preventieve schorsing tot 80% wordt beperkt".

11. Op 2 april 2003 bezorgt de verwerende partij aan de advocaat van verzoeker een besluit van de Minister van Financiën van 28 februari 2003 tot intrekking van "het besluit van 26 september 1997 houdende maatregelen ter aanvulling van [verzoekers] schorsing uit zijn ambt in het belang van de dienst".

Ze deelt hem mee dat dit besluit op dezelfde dag, via hiërarchische weg, ter kennis wordt gebracht van verzoeker en verduidelijkt dat "overeenkomstig de toelichting bij de bepalingen betreffende de schorsing in het belang van de dienst [...]de toegepaste aanvullende maatregelen met terugwerkende kracht worden ingetrokken".

Verzoeker tekent het voormelde besluit van 28 februari 2003 op 4 april 2003 "voor ontvangst";

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de reden tot nietigverklaring van de hem opgelegde afzetting, namelijk dat de redelijke termijn verstreken is, tot gevolg heeft dat hem geen enkele andere tuchtstraf meer kon worden opgelegd en dat "de terugwerkende kracht van het vernietigingsarrest van

de Raad van State inhoudt dat de verwerende partij zich in de situatie bevindt die bestond de dag voordat de administratieve handeling die door de Raad van State werd vernietigd, is verricht"; dat hij daaruit afleidt dat de verwerende partij niet anders kon dan de maatregelen tot preventieve schorsing intrekken met ingang van 2 februari 2001, namelijk de dag voordat de tuchtstraf werd vernietigd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker geen nietigverklaring heeft gevorderd van het besluit waarbij hij in het belang van de dienst wordt geschorst, noch van het besluit waarbij maatregelen ter aanvulling van die schorsing worden opgelegd; dat ze van oordeel is dat, aangezien die aanvullende maatregelen met terugwerkende kracht zijn opgeheven, verzoeker geen belang heeft bij zijn vordering tot het opleggen van een dwangsom; dat ze van mening is dat het absurd zou zijn hem de intrekking van de schorsing in het belang van de dienst op te leggen, daar hij niet heeft kunnen werken van 15 oktober 1996 tot 31 januari 2003 en het onmogelijk zou zijn hem in staat te stellen zijn ambt werkelijk met terugwerkende kracht uit te oefenen; dat de verwerende partij daarenboven opmerkt dat een schorsingsmaatregel in het belang van de dienst losstaat van een tuchtstraf; dat ze aanvoert dat het ministerieel besluit waarbij de schorsing van verzoeker wordt uitgesproken, gebaseerd was op een eigen motivering en noch berustte op een tuchtstraf die nog niet was uitgesproken, noch op een tuchtprocedure die nog niet was ingesteld; dat ze tot slot benadrukt dat ze naar aanleiding van het vernietigingsarrest heeft geoordeeld dat het belang van de dienst niet vereiste dat de schorsingsmaatregel nog werd verlengd;

Overwegende dat verzoeker er een moreel belang bij heeft dat een maatregel die verband houdt met een strafprocedure en een tuchtprocedure en waarbij wordt uitgegaan van een ongunstige beoordeling van zijn gedrag, uit de rechtsordening verdwijnt; dat, zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld, de nietigverklaring van de tuchtstraf die een ambtenaar heeft opgelopen, tot gevolg heeft dat de tegen hem in het belang van de dienst genomen schorsingsmaatregel niet langer de wettelijk vereiste juridische en feitelijke grondslag bezit; dat de verwerende partij als gevolg van arrest nr. 112.461 van 12 november 2002 geen nieuwe tuchtprocedure meer kon instellen tegen verzoeker voor dezelfde feiten; dat ze hem bijgevolg niet meer in het belang van de dienst kon schorsen; dat de tenuitvoerlegging van het voormelde arrest inhield dat het schorsingsbesluit werd ingetrokken, net zoals het besluit waarbij maatregelen tot aanvulling van die schorsing zijn uitgevaardigd; dat er grond is om de vordering in te willigen binnen de voorwaarden die in het dictum van dit arrest worden genoemd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verwerende partij wordt ertoe aangemaand om zich te gedragen naar vernietigingsarrest nr. 112.461 van 12 november 2002

- door intrekking van haar besluit van 27 januari 2003 waarbij vanaf 31 januari 2003 's avonds een einde wordt gemaakt aan de preventieve schorsing van Christian LEQUI uit zijn ambt,
- door een ministerieel besluit uit te vaardigen waarbij vanaf 2 februari 2001 's avonds een einde wordt gemaakt aan de schorsing van Christian LEQUI uit zijn ambt.

Artikel 2.

De verwerende partij wordt een dwangsom opgelegd van 750 euro per dag vertraging bij de tenuitvoerlegging van dit arrest, vanaf de dertigste dag na kennisgeving ervan.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vier februari tweeduizend vier door:

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ

J.-Cl. GEUS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.